

**Pagbasa sa Lumang Tipan – Isaias 43:1-13 – Pagbasa sa Bagong Tipan –
Tito 2:1-13**

**“Isang Paglalarawan ng Isang Huwarang Iglesya”
1 Tesalonica 1:1-2:20**

Ang dalawang salita na pinakamahasag na naglalarawan sa evangelical church ngayon ay:

- Kawalang -interes – isang walang pakialam na kawalang-interes sa gawain ng Panginoon sa mundo ngayon o kung nasaan tayo tungkol sa timeline ng mga kaganapan sa propeta.
- Apostasiya – isang sinadya at sinadyang pagtalikod sa katotohanan ng salita ng Diyos at pagyakap sa mga kasinungalingan ni Satanas.

Ayon sa kamakailang mga survey, habang ang karamihan ng mga Kristiyano ay naniniwala pa rin sa hinaharap na pagbabalik ni Jesu-Kristo sa mundong ito, hindi nila iniisip na Siya ay babalik sa kanilang buhay, at ang kaswal na saloobin ay makikita sa kanilang pagsamba sa Diyos at sa kanilang paraan. ng buhay.

- Wala pang isang-katlo ng mga pastor ngayon ang naniniwala sa pre-tribulation rapture ng Simbahan, at ang isa pang third ay hindi tumatanggap ng rapture bilang literal na kaganapan, o ikinonekta nila ito sa pagbabalik ni Kristo.
- Humigit-kumulang kalahati ng mga pastor ngayon ay premillennial, isa pang ikatlong bahagi ng mga pastor ay hindi naniniwala sa millennial na paghahari ni Kristo, at mga 10% ng mga pastor ngayon ay postmillennial.

- Ang simbahang Kanluranin ay lumilitaw na nabubuhay sa panahon ng Laodicean ng kapanahunan ng simbahan, na ang mga nag-aangking Kristiyano ay tumitingin sa loob sa halip na pataas at palabas, at sa diwa, sila ay naging maligamgam patungo sa nalalapit na pagdagit ng Simbahan.

Bagama't ang Apostol na si Pablo ay pinarangalan sa pagbibigay sa atin ng mga detalye ng eskatolohiya, sa Pahayag 1:1-3 , 19:10 , si Jesus Mismo ay nagsabi na ang pangangaral tungkol sa Kanyang pagbabalik ay ang solusyon sa kawalang-interes at apostasiya ng panahon ng simbahan ng Laodicea.

- Sa 2 Timoteo 3:16 , tiniyak ni Pablo kay Timoteo, “ Ang lahat ng Kasulatan ay ibinigay sa pamamagitan ng pagkasi ng Diyos,” at ang salitang Griego na isinalin bilang “inspirasyon” ay nangangahulugang “hininga ng Diyos.”
- Sa 2 Pedro 1:20-21, sinabi ni Pedro, “ Walang propesiya ng Banal na Kasulatan ang nagmula sa anumang pansariling interpretasyon, ngunit ang mga banal na tao ng Diyos ay nagsalita habang sila ay pinakikilos ng Banal na Espiritu.”
- Tiyak, sumulat si Paul na may antas ng banal na awtoridad sa bawat paksa na kanyang tinalakay, at ang nalalapit na pagdagit ng Simbahan at ang pagbabalik ni Jesu-Kristo ay dapat isama.
- Nang si “Saul” ay naging “Pablo,” sa kanyang pagbabalik-loob sa daan patungo sa Damascus, iniwan ni Pablo ang kanyang sarili sa banal na atas na ibinigay sa kanya ng Panginoong Jesus, na ihatid ang ebanghelyo sa mga Gentil.
- Naniniwala si Paul na ang kanyang misyon at ang kanyang mensahe ay mula sa Diyos, at kasama rito ang ganap na katotohanan tungkol sa pagdagit ng Simbahan at ang pagbabalik ni Kristo sa mundong ito.
- Sa 1 Tesalonica 2:13 , pinuri ni Pablo ang mga Kristiyano sa Tesalonica dahil “tinanggap nila mula sa amin ang salita ng mensahe ng Diyos, at tinanggap ito, hindi bilang mga salita ng mga tao, kundi kung ano talaga ito, ang salita ng Diyos.”
- Samakatuwid, ang biblikal na materyal na ating pag-aaralan ay walang iba kundi ang Salita ng Diyos.
- Bagama't ito ay isinulat upang tugunan ang isang partikular na problema sa simbahan sa Tesalonica noong panahon ni Pablo, ito ay iningatan ng Banal na Espiritu upang matugunan ang pareho, o katulad na isyu sa bawat simbahan sa bawat panahon, na sa pamamagitan ng pag-aaral ng Banal na Kasulatan, tayo ay maaaring manatiling matatag sa ating pananampalataya sa liwanag ng napipintong pagdagit ng Simbahan at ang malapit nang pagbabalik ni Jesucristo sa mundong ito.”

“Ang katatagan sa paniniwala ay hindi nagbubukod sa lahat ng tukso mula sa labas.

Kapag sinabi natin na ang isang puno ay matatag na nakaugat, hindi natin sinasabing hindi kailanman humihip ang hangin dito.”

John Owen

Ang Thessalonica ay orihinal na pinangalanang “Thermai,” na nangangahulugang ang lugar ng “mainit na bukal.”

- Sa mahigit 200,000 mamamayan, ang Tesalonica ay ang kabisera ng Romanong lalawigan ng Macedonia, at dahil ito ay nasa Daan ng Egnatia, ito ay isang mahalagang lungsod para sa pagpapalaganap ng ebanghelyo.

- Nagpunta sina Paul at Silas sa Tesalonica bilang tugon sa isang liham mula sa isang lalaki mula sa Macedonia na humingi ng kanilang tulong.
- Nanatili roon si Pablo nang ilang panahon, tinuturuan ang mga pupunta sa sinagoga upang makinig sa kanya, at maraming Hudyo at Griyego ang tumanggap kay Jesu-Kristo bilang kanilang Tagapagligtas at Panginoon.
- Gaya ng karaniwan, ang gayong pag-eebanghelyo ay nagpagalit sa isang grupo ng mga Judio, at upang maiwasan ang hidwaan, umalis si Pablo sa Tesalonica at naglakbay patungong Berea.
- Gayunman, ang mga mang-uumog na nagbanta kay Pablo sa Tesalonica ay nagdulot din ng kaguluhan sa Berea, at si Pablo ay lumipat sa Atenas.
- Ipinadala ni Pablo si Silas upang suriin ang simbahan sa Filipos at si Timoteo upang suriin ang simbahan sa Tesalonica.
- Ang ulat ni Timoteo pabalik kay Paul na naging dahilan upang isulat niya ang kanyang unang liham.
 - Habang ang ilan sa mga bagong Kristiyano ay tumalikod sa kanilang pananampalataya kay Kristo at bumalik sa kanilang mga dating gawi, pinasigla ni Pablo ang ilang mga Kristiyano na nanatiling matatag sa kanilang pananampalataya.
 - Nais ni Paul na suriin at ipaliwanag ang itinuro niya sa kanila tungkol sa dalawang pagparito ng Panginoong Jesus.
 - Nais ni Pablo na bigyan sila ng karagdagang tagubilin kung paano sila patuloy na umunlad sa espirituwal.
- Pagkalipas ng ilang buwan, pagkatapos marinig ang ikalawang ulat ni Timoteo, sumulat si Pablo ng pangalawang liham sa mga Kristiyano sa Tesalonica:
 - Hinihimok silang manatiling tapat kay Kristo, kahit na dumaranas sila ng matinding pag-uusig.
 - Itinutuwid ang maling aral na kanilang narinig tungkol sa pagdagit ng Simbahan, ang pagbabalik ni Kristo, at ang Araw ng Panginoon.
- Ang dalawang liham na ito ay nagpapakita ng unang pampanitikan na ebidensya para sa Parousia - ang nalalapit na pagdagit ng Simbahan.
- Anim na beses itong tinukoy ni Paul - hindi bilang isang takasan mula sa masamang mundo, ngunit bilang isang babala para sa mga Kristiyano na manatiling matatag sa kanilang pananampalataya hanggang sa maluwalhating araw na iyon.

Ang dalawang pangunahing sipi:

- 1 Tesalonica 3:12-13 – “At palakihin nawa kayo ng Panginoon at sumagana sa pag-ibig sa isa’t isa at sa lahat, gaya ng ginagawa namin sa inyo, upang patatagin niya ang inyong mga puso na walang kapintasan sa kabanalan sa harap ng ating Dios at Ama sa ang pagparito ng ating Panginoong Jesucristo kasama ng lahat ng Kanyang mga banal.”
- 2 Thessalonians 2:15-17 – “Kaya nga, mga kapatid, manindigan kayong matatag at panghawakan ninyo ang mga tradisyong itinuro sa inyo, maging sa pamamagitan ng salita o sa aming sulat. Ngayon nawa ang ating Panginoong Jesu-Cristo mismo, at ang ating Diyos at Ama, na umibig sa atin at nagbigay sa atin ng walang hanggang kaaliwan at mabuting pag-asa sa pamamagitan ng biyaya, ay umaliw sa inyong mga puso at patatagin kayo sa bawat mabuting salita at gawa.”

Ang paglalarawan ni Pablo sa isang huwarang simbahan:

1. Ang Papel ng Pastor – Vs. 1 – 3, “Si Pablo, at si Silvano, at si Timoteo. Lagi kaming nagpapasalamat sa Diyos para sa inyong lahat, na binabanggit kayo sa aming mga panalangin.

Ang unang priyoridad ng isang pastor ng isang simbahan ay panalangin ng pamamagitan, na nagdadala ng mga pangangailangan ng kanyang mga tao sa harap ng trono ng Diyos.

- 1 Tes. 3:10 – Nanalangin si Pablo na makita niya sila upang gawing ganap ang kulang sa kanilang pananampalataya.
- 1 Tes. 3:12 – Hiniling ni Pablo sa Panginoon na gawin silang “lumago at sumagana, iniibig ko ang isa’t isa at sa lahat ng tao.”
- 1 Tes. 3:13 – Nanalangin si Pablo na itatag ng Diyos ang kanilang mga puso sa kabanalan at katuwiran.
- 1 Tes. 5:23 – Nanalangin si Pablo na gawin silang “buong” ng Diyos sa kanilang espiritu, kaluluwa, at katawan.
- 2 Tes. 1:11 – Nanalangin si Pablo na ituring sila ng Diyos na karapat-dapat sa Kanyang pagkatawag at pagpalain sila ng lahat ng mabubuting bagay na nais Niyang gawin sa loob nila.
- 2 Tes. 3:16 – Nanalangin si Pablo na bigyan sila ng Panginoon ng kapayapaan ng kapayapaan palagi at sa lahat ng paraan.

Iniiisip ko kung gaano karaming mga kongregasyon ang espirituwal na anemic ngayon, hindi dahil sa kakulangan ng teolohiya ng kanilang pastor kundi sa kanyang “kneeology!”

**“Kung ano ang isang tao ay nakaluhod sa harap ng Diyos,
na siya at wala nang iba pa.”
Robert Murry M'chyne**

Ang pangalawang priyoridad ng isang pastor ay ang pagpapahayag ng ebanghelyo.

- 1 Tes. 1:5 – “Sapagkat ang aming ebanghelyo ay hindi dumating sa inyo sa salita lamang, kundi sa kapangyarihan din, at sa Espiritu Santo.”
- 1 Tes. 1:9 – “Ang mga nakarinig nito ay tumalikod sa kanilang mga diyus-diyosan upang maglingkod sa tunay at buhay na Diyos.”

Ang Ikatlong prayoridad ng isang pastor ay ang maging huwaran para sa kanyang mga tao.

- 1 Tes. 1:5-6 – “Kung paanong nalalaman ninyo kung anong uri ng mga tao kami sa gitna ninyo dahil sa inyo, at nang inyong makita, ay naging tumulad kayo sa amin at sa Panginoon.”
- Filipos 4:9 – “Anuman ang inyong natutuhan o tinanggap o narinig sa akin, o nakita sa akin, gawin ninyo ang mga bagay na ito, at ang Diyos ng kapayapaan ay sasainyo.”
- 1 Corinthians 11:1 – “Maging tagasunod kayo sa akin kung paanong ako ay kay Cristo.”

2. Ang Tugon ng mga Tao – 1 Tesalonica 1:3 – Sinabi ni Pablo na naalala niya “ang kanilang gawa ng pananampalataya, ang kanilang pagpapagal sa pag-ibig, at ang kanilang pagtitiis sa pag-asa sa Panginoong Jesucristo.”

- Sila ay matatag sa kanilang pananampalataya - Vs. 4 – “Pag-alam sa iyong paghirang ng Diyos.”
 - Si Pablo ay kumbinsido na ang mga bagong mananampalataya na ito ay mga hinirang ng Diyos dahil sa radikal na pagbabago sa kanilang buhay pagkatapos marinig ang ebanghelyo.
 - 6 – Sinimulan nilang tularan ang buhay ng mga taong nagbahagi ng ebanghelyo sa kanila.
 - 9 – Sila ay tumalikod mula sa pagsamba sa mga diyus-diyosan upang sambahin ang tunay at buhay na Diyos.
 - Sila ay matatag sa kanilang paggawa ng pag-ibig.
 - 7 – naging halimbawa sila sa lahat ng nakarinig.
 - 8 – ang patotoo ng kanilang binagong buhay ay naging saksi sa kapangyarihan ng ebanghelyo.
 - Sila ay matatag sa kanilang pag-asa at pagtitiis sa Panginoon.
 - Hindi sila naghihintay para sa isang "pangyayari," sila ay naghihintay para kay Jesus.
 - Hindi sila naghahanap ng “mga tanda,” hinahanap nila si Jesus.
 - Naniniwala sila na ang rapture ng simbahan ay "nalalapit," ngunit hindi kinakailangang "kaagad."

“ Ang biyaya ng Diyos na nagdadala ng kaligtasan ay napakita sa lahat ng tao, na nagtuturo sa atin na, na itakwil ang kasamaan at makamundong pagnanasa, ay dapat tayong mamuhay nang matino, matuwid, at maka-Diyos, sa kasalukuyang mundong ito; na naghihintay sa mapalad na pag-asa, at sa maluwalhating pagpapakita ng dakilang Diyos at ng ating Tagapagligtas na si Jesucristo.”

Tito 2:11-13

Sa 1 Tesalonica 2 , inilarawan ni Apostol Pablo ang dalawang grupo ng mga tao.

- Yaong kung kanino natuwa si Paul – Vs. 1-14 –
 - Ang kanyang pagpunta sa kanila ay hindi walang kabuluhan.
 - Ipinagkatiwala ng Diyos sa kanya at sa kanyang mga kasama ang ebanghelyo.
 - Ibinahagi nila ang ebanghelyo sa kanilang buhay at kanilang mga labi.
 - Tinanggap ng mga tao ang salita ng Diyos nang may labis na pagnanasa na maipaliwanag lamang ito sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Banal na Espiritu.
 - 1 Tes. 2 ; 19 – “Sapagkat ano ang aming pag-asa, o kagalakan, o putong ng kagalakan? Hindi ba’t maging kayo sa harapan ng ating Panginoong Jesu-Cristo sa Kanyang pagparito? Sapagkat ikaw ang aming kaluwalhatian at kagalakan.”
- Yaong para sa kung sino Paul ay malungkot - Vs. 14b-16 –

- Tinukoy ni Pablo ang mga nakaraang henerasyon ng mga Hudyo, gayundin ang kasalukuyan.
- Sa Roma 3 , isinulat ni Pablo ang lahat ng mga pribilehiyong ibinigay ng Diyos sa mga Israelita, kabilang ang kanilang pag-ampon, mga tipan, mga pangako, at mga paglilingkod sa templo.
 - Nakita nila ang Shekinah na kaluwalhatian ng Diyos.
 - Narinig nila ang tinig ng mga propeta ng Diyos.
 - Nasaksihan nila ang mismong mga himala ng Diyos.
- Sa Roma 9 , sinabi ni Pablo na tinanggihan nila ang Diyos, tinanggihan nila ang salita ng Diyos, tinanggihan nila ang Mesiyas ng Diyos, at inuusig nila siya, gayundin ang mga nagpahayag ng kanilang pananampalataya sa natapos na gawain ni Kristo.
- Wala pang isang buwan ang mga taga-Tesalonica upang marinig ang ebanghelyo, ngunit tinanggap nila ito at pinaniwalaan ito, at sila ay ginantimpalaan ng walang hanggang pakikisama sa Diyos sa pamamagitan ng kanilang pananampalataya kay Jesucristo.
- Ang mga Hudyo ay may daan-daang taon upang makilala ang Diyos, upang matutunan ang Kanyang kalooban at Kanyang mga paraan, ngunit sa halip na yakapin Siya, nagtayo sila ng isang relihiyon sa paligid Niya at tinanggihan ang Nag-iisang Diyos na ipinadala upang maging kanilang Tagapagligtas.